

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoP/8/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1421200759
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bundzel
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:1421200759.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bundzela a sudcov JUDr. Róberta Foltána a JUDr. Kristíny Srnkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletého A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa matky C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, XXX XX E., zastúpenej advokátom JUDr. Dušanom Mikulášom, so sídlom Miletičova 23, 821 09 Bratislava, IČO: 42 174 872 a otca F. G., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XX, XXX XX E., v konaní o návrhu matky na určenie výživného a úpravu práv a povinností k maloletému, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 17P/34/2021-322 zo dňa 13.6.2022 v časti určenia vyživovacej povinnosti takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.

Rozsudkom označeným v záhlaví súd prvej inštancie výrokom I. maloletého A. B., nar. XX.X.XXXX zveril do osobnej starostlivosti matky, výrokom II. styk otca s maloletým neupravil, výrokom III. určil, že zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok bude matka. Výrokom IV. bol otec zaviazaný povinnosťou prispievať na výživu maloletého sumou 300 eur mesačne vždy do 15-teho dňa kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky, počnúc dňom 1.4.2021. Výrokom V. bolo súdom vyčíslené ročné výživné vo výške 2.700 eur povolené otcovi uhrádzať v mesačných splátkach vo výške 100 eur splatných vždy spolu s bežným výživným, pričom pri nezaplatení čo i len jednej splátky sa stáva splatnou celá zostávajúca suma ročného výživného. Výrokom VI. bolo rozhodnuté o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2.

Podaným návrhom sa matka domáhala úpravy práv a povinností k maloletému s tým, aby tento bol zverený do jej osobnej starostlivosti a otcovi bola uložená povinnosť platiť výživné vo výške 300 eur mesačne počnúc od 1.4.2021. Súčasne žiadala, aby bol otec zaviazaný zaplatiť ročné výživné počnúc od mesiaca september 2020. Styk otca s maloletým požadovala v návrhu upraviť tak, aby bol otec oprávnený sa s maloletým stretávať každý druhý víkend v prítomnosti matky bez bližšej konkretizácie časového rozsahu. Ďalej uviedla, že s otcom sa zoznámila v apríli roku 2015, pričom z ich vzťahu sa dňa XX.X.XXXX narodil maloletý, v tom čase na základe ich dohody s priezviskom G.. Vzhľadom k tomu, že od určitej doby sa otec maloletého o syna prestal zaujímať, tak súhlasil aj so zmenou priezviska na B.. Poukázala ďalej na to, že maloletý sa narodil predčasne v 30 týždni a z tohto dôvodu

mal veľa zdravotných problémov (bol päťkrát operovaný v brušnej dutine, mal zavedenú ileostómiu a neskôr tracheostómiu, mal infekciu horných dýchacích ciest ako aj viaceré vývinové poruchy, ďalej mal zjazvené pľúca a posunuté srdce). V tejto súvislosti poukázala na to, že hoci maloletý potreboval zdravotné pomôcky a prístroje, tak otec jej finančne nepomáhal. Maloletý taktiež užíval veľa liekov, často navštevoval lekárov ako aj odborné ambulancie. Finančne jej pomáhala rodina, priatelia a nadácia J&T. Po určitej dobe sa rozhodla s otcom opäť spolunažívať, a to v období od augusta 2021 do januára 2022, pričom po tomto období už s ním nežila v spoločnej domácnosti. Ďalej uviedla, že s maloletým býva v rodinnom dome spolu so svojimi rodičmi, starou mamou a strýkom s tým, že rodičom prispieva sumou na prenájom a energie vo výške 200 eur mesačne. Náklady na maloletého vyčíslila nasledovne: 20 eur na drogériu, 100 eur na jedlo, 50-70 eur na oblečenie, 100-150 eur na lieky, pričom neskôr tieto výdavky na maloletého aktualizovala keď ich vyčíslila na mesiac na lieky 186 eur, pomerné náklady na bývanie syna 130 eur, náklady na stravu 150 eur, náklady na drogériu 50 eur, náklady na oblečenie 100 eur, náklady na hračky 20 eur, predplatné edukatívnych videí 40 eur, rehabilitačné pomôcky 90 eur, náklady na benzín 20 eur (ak je potrebné ísť s maloletým k lekárovi) a na MHD 12 eur, keď sprevádza maloletého k lekárovi) a ortopedická obuv vo výške 30 eur.

3.

Rozsudok označený v záhlaví súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ustanovenia § 36 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len zákon o rodine), § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 63 ods. 1, § 65 ods. 1 a 2 a § 75 ods. 1 zákona o rodine.

4.

Súd prvej inštancie výrokmi I., II. a III. rozhodol tak, že maloletého zveril do osobnej starostlivosti matky, styk otca s maloletým neupravil, pričom pokiaľ ide o zastupovanie maloletého a spravovania jeho majetku rozhodol tak, že toto oprávnenie ponechal matke, s čím otec súhlasil, nakoľko ohľadne týchto výrokov I., II. a III. nepodal voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie odvolanie. Tieto skutočnosti vyplývajú aj z vyjadrenia otca na poslednom pojednávaní pred súdom prvej inštancie, keď tento výslovne uviedol, že nemá záujem o úpravu styku s maloletým a tiež súhlasil s tým, aby matka zastupovala maloletého a spravovala jeho majetok.

5.

Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že potom ako maloletý dovŕšil tri roky, matka pracovala na pošte s priemerným netto príjmom okolo 700 eur mesačne. V čase vydania rozhodnutia prvostupňového súdu už matka nepracovala, pôvodne bola s maloletým na OČR s príjmom okolo 300-400 eur mesačne, avšak v súčasnej dobe je s ohľadom na nepriaznivý zdravotný stav maloletého na predĺženej rodičovskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok a prídavky na maloletého a staršieho syna (k tomuto má ďalšiu vyživovaciu povinnosť, tento je vo veku 12 rokov a jeho biologický otec na neho prispieva sumou 150 eur mesačne), pričom sociálne dávky na obidve deti predstavujú celkom 430 eur mesačne. Spoločne s oboma deťmi býva so svojimi rodičmi v prenajatom dome, rodičom prispieva sumou 200 eur mesačne, v čom je zahrnutá varená strana ako aj to, že touto sumou prispieva aj na náklady spojené s užívaním tohto domu. Požadovanú výšku výživného na maloletého A. odôvodňovala osobitnými výdavkami spojenými so zdravotným stavom maloletého.

6.

Pokiaľ ide o majetkové a osobné pomery otca, tak bolo zistené, že tento je aktuálne bez stáleho zamestnania a príjmu. Privyrába si v rámci taxi služby H., pričom príjem dosahuje vo výške asi 1.400 eur mesačne. Okrem toho sa brigádne venuje zberu papiera, avšak príjem z tejto činnosti bližšie nešpecifikoval. V tejto súvislosti dodal, že sa jedná o výmenu zberového papiera za hygienické potreby (toaletný papier, hygienické vreckovky a pod.). Poukázal na to, že na účel taxi služby ako aj zber papiera si vozidlá prenajíma za sumu 140 eur týždenne na taxi službu á 60 eur za deň v súvislosti so zberom papiera. Ďalej uviedol, že býva v prenajatej garsónke s mesačným nájomným 480 eur, pričom na stravu má výdavky okolo 500 eur mesačne, čo odôvodňoval tým, že si musí kupovať hotovú stravu, nakoľko nemá možnosť si variť. Náklady na telefón ho mesačne stoja 20 eur, a na oblečenie okolo 150 eur mesačne. Taktiež uviedol, že má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči 12 ročnej dcére, ktorej prispieva na výživu vo výške 100 eur mesačne. Potvrdil, že s matkou maloletého žil od augusta 2021 do januára 2022 v spoločnej domácnosti, hradil náklady na jedlo a kupoval darčeky pre syna, avšak vyčíslené náklady matky na maloletého považoval za nadhodnotené.

7.

Pokiaľ ide o matkou vyčíslené náklady na starostlivosť o maloletého, tak tieto boli zo strany matky vyčíslené vo výške 828 eur mesačne, pričom súd prvej inštancie ich vyhodnotil ako nadhodnotené. V tejto súvislosti konštatoval, že matka nepreukázala výdavky na lieky v hodnote 186 eur mesačne, pričom súd takúto výšku nemal za adekvátnu ani pri zohľadnení osobitných jednorazových výdavkoch, po ich rozpočítaní na jednotlivé mesiace. Taktiež aj náklady na stravu matkou vyčíslené na 150 eur mesačne, súd prvej inštancie považoval za nezodpovedajúce skutočným nákladom, a to s poukazom na vek maloletého. Za neprimerané súd prvej inštancie považoval aj výdavky na maloletého vo výške 20 eur mesačne na hračky a 40 eur mesačne ako predplatné edukatívnych videí. Taktiež výdavok okolo 90 eur mesačne na rehabilitačné pomôcky prvostupňový súd nepovažoval za adekvátne, nakoľko ortopedickú obuv matka obmieňa u maloletého každý polrok, a preto ani tento výdavok nemôže predstavovať sumu 30 eur mesačne. Pokiaľ ide o ostatné výdavky matky na maloletého (130 eur mesačne na bývanie, 50 eur na drogériu, okolo 30 eur na dopravu v súvislosti s návštevou zdravotníckych zariadení) súd považoval za odôvodnené v celom rozsahu. Po zohľadnení všetkých týchto skutočností súd prvej inštancie ustálil výšku oprávnených výdavkov na maloletého v sume okolo 450 eur mesačne.

8.

V súvislosti s možnosťami otca súd prvej inštancie uviedol, že vychádzal zo zárobku otca, ktorý tento dosahoval pri výkone podnikateľskej činnosti v oblasti taxislužby vo výške okolo 1.400 eur čistého. Napriek tvrdeniam otca, že túto činnosť ukončil (ako dôvod uviedol, že nevie už zarobiť tak ako pred koronakrízou), toto tvrdenie otca bolo súdom prvej inštancie vyhodnotené ako vzdanie sa zárobku bez dôležitého dôvodu, s poukazom na ustanovenie § 75 ods. 1 zákona o rodine. Okrem toho súd prvej inštancie zistil, že otec dosahuje určitý príjem aj zo zberu papiera, avšak otec ho odmietol bližšie ozrejmiť. V tejto súvislosti otec uviedol, že v žiadnom prípade to však nemôže predstavovať 500 eur týždenne ako to tvrdila matka, keď táto odkázala na doklad o príjme za odovzdaný papier v sume 507,60 eur (č.l. 294 v spise, druhá strana). Prvoinštančný súd ďalej uviedol, že ak by otec mal len príjem vo výške 1.400 eur mesačne z taxislužby, určená suma výživného vo výške 300 eur mesačne, by predstavovala necelých 22% z jeho disponibilného príjmu a ani spolu s otcovou ďalšou vyživovacou povinnosťou na staršiu dcéru vo výške 100 eur mesačne, by súhrnná vyživovacia povinnosť nepredstavovala ani celých 30% z mesačného príjmu otca. Okrem toho súd prvej inštancie zdôraznil, že na otcov príjem je možné použiť ustanovenie § 63 ods. 1 zákona o rodine a prezumovať výšku jeho mesačného príjmu v sume 20 násobku sumy životného minima ($218,06 \times 20 = 4.361,20$ eur). Súd prvej inštancie zdôraznil, že v čase rozhodovania súdu prvej inštancie v oblasti taxislužieb už neboli žiadne reštriktívne opatrenia, a preto otec nemal žiaden racionálny dôvod, aby toto podnikanie v tejto oblasti ukončil. V súvislosti s výdavkami, ktoré prezentoval otec, súd prvej inštancie uviedol, že ich považuje za nadhodnotené (500 eur mesačne na stravu a 150 eur mesačne na oblečenie), pričom za absolútne neodôvodnený považoval výdavok vo výške 300 eur, ktorý otec maloletého vynakladá na športové motorové vozidlo, pričom sa má jednať o leasingovú splátku, ktorú uhrádza otec, avšak podľa vlastného vyjadrenia on sám nie je ani leasingovým nájomcom. Samotné vozidlo otec na sociálnych sieťach prezentoval ako splnený sen (č.l. 253 v spise druhá strana – príspevok otca na sociálnej sieti so slovami „ak . sen splnený. a koník je už doma v stajni“).

9.

Súd prvej inštancie po vyhodnotení oprávnených potrieb maloletého a možnosti oboch rodičov považoval matkou požadované výživné vo výške 300 eur za primerané, zodpovedajúce tak oprávneným potrebám maloletého, ako aj možnostiam oboch rodičov, zohľadňujúc zároveň tú skutočnosť, že celú starostlivosť o maloletého zabezpečuje matka.

10.

O zročnom výživnom súd prvej inštancie rozhodol tak, že za obdobie od 1.4.2021 do 31.5.2022 toto predstavuje celkovú výšku 2.700 eur (ide o mesiace apríl až júl 2021 a február až jún 2022, t.j. spolu 9 mesiacov x 300 eur, ktoré umožnil otcovi zaplatiť v splátkach po 100 eur mesačne splatných spolu s bežným výživným s tým, že neuhradením čo i len jednej splátky sa stane splatnou celá zostávajúca neuhradená suma zročného výživného. Pri výpočte zročného výživného bolo zohľadnené, že v období mesiacov august 2021 až január 2022, t.j. spolu 6 mesiacov žili rodičia maloletého v jednej domácnosti, a preto súd považoval toto obdobie, pokiaľ ide o vyživovaciu povinnosť otca za splnené.

11.

O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 52 CMP, keď žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

12.

Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie otec vo výrokoch IV. a V., ktorým súd prvej inštancie rozhodol o výške výživného ako aj o zročnom výživnom.

13.

Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo výroku o výživnom ako aj o výroku o zročnom výživnom podal odvolanie otec považujúc určenú výšku výživného za nesprávnu, ktorú nie je momentálne schopný pri doterajších bežných nákladoch platiť. Za primerané výživné považoval sumu vo výške 120 eur mesačne s tým, že by súčasne splácal zročné výživné vo výške 50 eur mesačne. V prípade ak by sa jeho finančná situácia zlepšila, tak by prispieval vyšším výživným alebo by zakúpil potrebné vybavenie, vzhľadom na potrebu liečby syna a pomoc matke. Uviedol, že jeho príjem (v čase písania odvolania 11.7.2022) bol okolo 1.100 eur mesačne. Z tohto príjmu musí zaplatiť nájomné vo výške 480 eur mesačne, plniť si vyživovaciu povinnosť na dcéru I. vo výške 100 eur mesačne, vynaložiť náklady na stravu a drogériu vo výške 400 eur mesačne, náklady na vykonávanie práce, a to prevažne benzín vo výške 300 eur mesačne a tiež telefónny účet vo výške cca 20 – 30 eur mesačne. Do týchto nákladov nerátal oblečenie, ktoré nekupuje každý mesiac a ani ostatné nepredvídateľné náklady ako sú lekár, zubár, lieky, servis a pod.. Poukázal na to, že jeho finančná situácia je na hranici životného mimina, nakoľko momentálne nemá dlhodobu stabilnú zamestnanosť, býva v podnájme a jeho príjem spočíva len v dočasných vykonávaných prácach ako taxikár a v príležitostnom zbere papiera. Na druhej strane si je však vedomý zvýšených nákladov, ktoré má matka v súvislosti so zdravotnými problémami maloletého ako aj toho, že starostlivosť o syna je výlučne na nej.

14.

Matka ani kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadrili.

15.

Odvolací súd preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 219 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutých výrokoch IV. a V., ktorým bola otcovi uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 300 eur mesačne počnúc od 1.4.2021 a ktorým bolo otcovi určené zročné výživné, potvrdiť ako vecne správny.

16.

Súd prvej inštancie správne pri rozhodovaní o výživnom vychádzal z kritérií rozhodných pre určovanie výživného na maloleté dieťa, uvedených v ustanovení § 62 ods.1 až 5 a § 75 ods. 1 zákona o rodine, t.j. správne prihliadol na strane dieťaťa na jeho odôvodnené potreby, na strane rodičov na ich zárobkové a majetkové pomery, životnú úroveň ako aj podiel starostlivosti každého z rodičov na výchove maloletého.

17.

Výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom, tak po stránke fyzickej ako aj po stránke duševnej. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti má súd vychádzať jednak zo všeobecných hľadísk, t.j. zo skúmania odôvodnených potrieb dieťaťa; rozsah ktorých je rôzny vzhľadom na vek, zdravotný stav, spôsob prípravy na budúce povolanie, nadanie, záujmy dieťaťa; a vychádza zároveň aj z reálnych možností a schopností rodičov dieťaťa plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Medzi týmito dvoma kritériami platí zásada priamej úmernosti, ktorá je plne v súlade s normatívnou zásadou, že dieťa má právo žiť na takej úrovni, na akej žijú jeho rodičia. Odôvodnenými potrebami sú aj také potreby, ktoré nie sú celkom bežné, ale zároveň sú pre vývoj dieťaťa prospešné, napríklad rekreačné, kultúrne, zdravotnícke a pod.. Rozsah odôvodnených potrieb osoby odkázanej na výživné, je teda súčasne závislý od reálnych schopností a možností osôb povinných poskytovať výživné, t.j. od ich zárobkových schopností a možností, počtu ich celkových vyživovacích povinností, majetkových pomerov a pod.. Všeobecne platí, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi ako na

strane výživou oprávneného tak aj na strane výživou povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie a to i potrebami, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopnosti živiť sa sám, schopnosti starať sa o seba a pod.. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napríklad liečebné náklady a tiež zdravotnícke pomôcky. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovacia povinnosť iných povinných voči týmto osobám. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že to bol rodič, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku, čo možno konštatovať aj v prípade otca maloletého. Tento totiž na pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 26.4.2022 uviedol, že podnikanie v oblasti taxislužby ukončil (napriek tomu, že dosahoval príjem cca 1.400 eur mesačne) s odôvodnením, že sa ňou už nedá zarobiť tak ako pred koronakrízou. Tiež je potrebné zohľadniť, že určitý príjem otec získal aj zo zberu papiera, tento však súdu prvej inštancie nešpecifikoval. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že pokiaľ by otec dosahoval len ním tvrdený príjem 1.400 eur z taxislužby, určená suma výživného 300 eur mesačne by predstavovala necelých 22% z jeho disponibilného príjmu, čo by ani spolu s otcovou ďalšou vyživovacou povinnosťou na dcéru vo výške 100 eur mesačne, by súhrnná vyživovacia povinnosť nepredstavovala ani celých 30% z mesačného príjmu otca, čo správne konštatoval už súd prvej inštancie. Za tohto stavu odvolací súd vyhodnotil odvolanie otca maloletého za nedôvodné. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie vo veci vykonal potrebné dokazovanie, rozhodnutie zdôvodnil podľa kritérií ustanovených v zákone o rodine, náležite sa vysporiadal so všetkými okolnosťami, ktoré boli potrebné pre ustálenie výšky vyživovacej povinnosti na maloletého. Pokiaľ ide o posúdenie potrieb maloletého dieťaťa odvolací súd udáva, že odôvodnenými potrebami dieťaťa nie je len strava, ale je to súbor všetkých potrieb súvisiacich so zabezpečením jeho výživy a výchovy, jeho vzdelávania, bývania, zdravotnej starostlivosti, kultúrnych a záujmových potrieb, mimoškolských potrieb, ako aj výdavkov, ktoré nie sú bežné. Odvolací súd taktiež konštatuje, že niektoré náklady na maloletého boli zo strany matky nadhodnotenú (oblečenie vo výške 100 eur mesačne, rehabilitačné pomôcky vo výške 90 eur mesačne a ortopedická obuv vo výške 30 eur mesačne), avšak vzhľadom k tomu, že maloletý trpí závažnou rizikovou pre a perinatálnou anamnézou a znevýhodňujúcim priebehom zdravotného stavu, pričom je sledovaný viacerými ambulanciami Národného ústavu detských chorôb s viacerými diagnózami (viď. bod 5 rozhodnutia súdu prvej inštancie) možno konštatovať, že výživné určené súdom prvej inštancie zodpovedá odôvodneným potrebám maloletého ako aj možnostiam a schopnostiam otca. Navyiac, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že povinnosťou matky nebolo predkladať v konaní všetky pokladničné bloky z nákupov vecí bežnej dennej spotreby (strava, ošatenie, hygienické potreby), keďže súd pri určení výšky výživného vychádza zo všeobecných poznatkov o cenách tovarov a služieb a primeranosti ich obvyklej spotreby pre dieťa v určitom veku a v tomto prípade aj s prihliadnutím na zdravotný stav maloletého, s ktorým sú spojené zvýšené náklady na zabezpečenie jeho zdravotnej starostlivosti. Tieto výdavky spočívajú nielen v poplatkoch v zdravotníckych zariadeniach, ale aj vzniknutých nákladoch za pohonné hmoty v súvislosti s dopravou do týchto zdravotníckych zariadení.

18.

Súd prvej inštancie vo veci vykonal potrebné dokazovanie v časti určenia výšky výživného na maloletého ako zameškaného výživného, vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny právny záver. Odvolací súd sa za tohto stavu stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie v tejto napadnutej časti a jeho odôvodnením a poukazuje naň (§ 387 ods.2 CSP). Odvolanie otca proti výroku rozsudku súdu prvej inštancie o určení výživného na maloletého ako aj pokiaľ ide o súdom prvej inštancie určenú výšku ročného výživného, odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné, keď neobstoja tvrdenia otca uvedené

v odvolaní, v ktorom neboli uvedené žiadne skutočnosti majúce za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o výživnom ako aj zročnom výživnom.

19.

V neposlednom rade odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie pri posudzovaní a hodnotení príjmov, výdavkov a majetkových pomerov oboch rodičov a hodnotení ich schopností a možností postupoval správne, s prihliadnutím na ustanovenia § 62 ods. 2 a § 75 ods. 1 zákona o rodine, s prihliadnutím na schopnosti a možnosti otca prispievať na výživu maloletého v primeranom rozsahu, navyš s ohľadom na zdravotný stav maloletého a aj s tým súvisiace podmienky na strane matky, najmä na jej výlučnú starostlivosť o maloletého. V danom prípade odvolací súd prihliadal aj na to, že otec maloletého nepredložil súdu prvej inštancie podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov, pričom aj dopytom súdu na príslušný daňový úrad bolo zistené, že otec maloletého ako daňový subjekt nepodal daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobia 2018 až 2021, a preto za tohto stavu bolo možné aplikovať ustanovenie § 63 ods. 1 zákona o rodine, v ktorom je ustanovené, že ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje 20 násobok sumy životného minima.

20.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP, keď žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

21.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednomyseľne v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).